

[Svend Jørgensen.]

og som derfor ikke omfattes af principperne i tjenestemandsløven af 1946.

Pensionisternes kår er i disse år overmåde vanskelige, og derfor forstår man også skuffelsen i efteråret, da der ikke her i det høje ting kunne opnås flertal for, at statens pensionister fik samme ekstraordinære tillæg, som statstjenestemændene fik dengang. Men er pensionisternes kår svære i al almindelighed, så er de i særdeleshed svære for de pensionerede funktionærer ved privatbaner o. lign., og betegnende er i så henseende bl. a. den række forhandlinger, der har været ført mellem trafikministeriet og pensionsistforeningen ved Haderslev amtsbaner. Disse gamle pensionister har ganske vist opnået nogle forbedringer i deres pension, men de får, såvidt jeg har forstået, stadigvæk kun en lille del af reguleringstillægget, og jeg vil, efter at jeg nu har hørt den højtærede ministers udtalelser om dette forhold, alligevel meget indtrængende henstille, at man ikke forbigår disse mennesker, hvis der nu kommer et resultat ud af denne forhandling. Det er i det hele taget vor opfattelse, at disse og andre gamle pensionister er så dårligt stillet, at staten bør træde hjælpende til, og det vil også være rimeligt, at staten overtager de udgifter, der vil følge af en eventuel vedtagelse af forslaget. Jeg tror også, at det vil være nødvendigt, at staten i så henseende kommer til at vise sig lidt mere large, end den højtærede minister fornylig var tilbøjelig til at være.

Det vil formodentlig være hensigtsmæssigt, at denne sag bliver henvist til et udvalg, hvori de enkelte forhold kan tages op til nærmere drøftelse, og jeg kan tilsige mit partis støtte til en velvillig behandling i dette.

Ragnhild Andersen: Da mit partis ordfører er forhindret i at være tilstede, skal jeg på mit partis vegne udtale, at mit parti ser med sympati på tanken om at få de gamle pensionisters forhold forbedret, også sådan som der er givet udtryk for i forslaget, at de kommer ind under tjenestemandsløvens pensionsbestemmelser. Men når talen er om pensionisternes forhold, må jeg henlede opmærksomheden på, at der jo også findes mange aldersrentemodtagere, hvis forhold trænger til forbedring. Det gælder for dem alle, men jeg tænker især på rentemodtagere, der har været løsarbejdere i statens tjeneste, f. eks. ekstraarbejderne hos D.S.B. Ekstraarbejderne hos De danske Statsbaner er ikke kommet ind under pensionsordningen, men mange af disse ekstraarbejdere har dog været i statens tjeneste i 25—30 år. Ganske

vist får de af staten en hædersgave på, jeg tror det er ca. 25 kr. om måneden, og de får et tilskud fra kommunerne, men rimeligt ville det efter min partis synspunkt være, om man fik en ordning for ekstraarbejderne især inden for D. S. B., så at der også blev sikret dem en pension efter så mange års tjeneste.

Jeg ved meget vel, at det argument kan gøres og måske også vil blive gjort gældende, at de ikke svarer bidrag til deres egen pensionsforsikring. Det er jo rigtigt nok, at de ikke betaler til pension, men det er på den anden side rigtigt, at de står som medlemmer af arbejdsløshedskasser, for D. S. B.-arbejdernes vedkommende som medlemmer af Dansk Arbejdsmands Forbund, og det er jo en kendsgerning, at de her betaler ca. 200 kr. om året til forsikring til deres arbejdsløhedskasse, så mit parti henstiller, at man nu, da dette spørgsmål rimeligvis vil komme i udvalg, så også tager spørgsmålet om ekstraarbejderne ved D.S.B. og eventuelt andre grupper af ekstraarbejdere i statens tjeneste med ind under forhandlingerne.

Ministeren for offentlige arbejder (Carl Petersen): Jeg fristes til, selvom det ikke er mit eget forslag, at takke for den modtagelse, forslaget har fået, og jeg håber, at man for pensionisternes vedkommende kan nå til et resultat efter de retningslinier, som her er trukket op. Jeg er ganske overbevist om, at det ikke vil nytte så forfærdelig meget at prøve at få mere ud af det. Som jeg sagde før, er det helt andre ting, der gør sig gældende her, og som bevirker, at man ikke kan komme længere, og jeg kan da også forstå, at ingen af partiernes repræsentanter tør gå ind i noget, der kan få store konsekvenser med hensyn til tjenestemandsløven, som alle i princippet er enige om skal være gældende.

Jeg kommer til at bedrøve det ærede medlem fru Ragnhild Andersen med, at nogen særlige udsigter for, at ekstraarbejderne under statsbanerne bliver draget ind under pensionsforsikringen, er der næppe. Man kunne forsåvidt lige så godt nævne en hel række andre grupper af arbejdere. De er som andre arbejdsløhedsforsikrede, kan gå fra arbejdet, når det passer dem, og blive antaget, når der er brug for dem, og de har samme mulighed for aldersrente, som andre har. Jeg vil tro, at hvis man kom ind på en linie som denne, ville det ikke blive nemt at sætte en grænse, hvor man skulle holde op. Men når forslaget skal i udvalg, kan man jo drøfte enkeltheder der.